

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2013/2075(INI)

26.9.2013

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE
(2013/2075(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Françoise Castex

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że celem polityki konkurencji jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, równych warunków działania, ochrona konsumentów przed praktykami antykonkurencyjnymi i zagwarantowanie najlepszych cen; mając na uwadze, że celem polityki konkurencji nie jest mikrozarządzanie, ale egzekwowanie jasnych i sprawiedliwych reguł umożliwiających skuteczne działanie sił rynkowych;
- B. mając na uwadze, że działania publiczne, inwestycje publiczne i usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym odgrywają zasadniczą rolę w zapewnianiu spójności społecznej, zwłaszcza w czasie kryzysu;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska jest szczególnie zaniepokojona bezrobociem wśród osób młodych na jednolitym rynku oraz że osoby młode ponoszą największe konsekwencje bezrobocia spowodowanego niesprawnym działaniem rynków;
- D. mając na uwadze art. 14 TFUE, który stanowi, że aby zapewnić warunki, dzięki którym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym wypełniałyby swoje zadania, należy stosować zwykłą procedurę ustawodawczą;
- E. mając na uwadze, że protokół nr 26 dołączony do TFUE gwarantuje organom krajowym szeroki zakres uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie świadczenia, zlecenia i organizowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
- F. mając na uwadze wyrok w sprawie Altmark¹, w którym określono cztery kryteria rozróżnienia między rekompensatą z tytułu świadczenia usług publicznych a pomocą państwa;
 - 1. zauważa, że zasady pomocniczości, demokratycznej kontroli i wspierania interesu ogólnego są zasadami leżącymi u podstaw Unii Europejskiej;
 - 2. przypomina, że w 2012 r. wdrożony został pakiet w sprawie pomocy państwa; z zadowoleniem odnosi się do niektórych środków dotyczących zwolnienia z obowiązku powiadamiania o inwestycjach publicznych; zwraca się do Komisji o podsumowanie wdrożenia pakietu z uwzględnieniem ewentualnych skutków ilościowych i jakościowych w dziedzinie zatrudnienia i usług dla obywateli, zważywszy na to, że kryzys nadal niszczy gospodarkę;
 - 3. podkreśla, że zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w traktatach (niedyskryminacja, równe traktowanie, proporcjonalność) państwa członkowskie i władze lokalne muszą mieć możliwość swobodnego decydowania o sposobie finansowania i organizowania

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, Altmark Trans i Regierungspräsidentium Magdeburg

usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym; w tym kontekście zwraca uwagę na społeczne cele Unii oraz konieczność wspierania dobrej jakości, dostępności i skuteczności tych usług – bez względu na to, czy są one świadczone przez podmioty publiczne czy prywatne;

4. stwierdza, że Komisja Europejska szybko zareagowała, aby zapewnić naprawę i stabilizację licznych banków w 2012 r. oraz aby ustanowić tymczasowy system antykryzysowy; uważa, że powinna istnieć możliwość przyjęcia takiego samego podejścia, aby wesprzeć inne sektory przemysłu znajdujące się w kryzysie;
5. zauważa, że Unia Europejska ma przed sobą duże wyzwania w zakresie reindustrializacji, transformacji sektora energetycznego oraz w zakresie sprzętu cyfrowego, które wymagają dużych inwestycji; uważa, że przedsiębiorstwa, ukierunkowane na krótkofalową rentowność, zazwyczaj nie mogą zapewnić długoterminowych inwestycji niezbędnych, aby przywrócić trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu; uważa, że odpowiedzialność za wspieranie tych inwestycji, dzięki którym może powstać wiele miejsc pracy, spoczywa na władzach publicznych; uważa, że polityka konkurencji nie może hamować tych przyszłościowych inwestycji; zauważa ponadto, że problemem europejskich rynków pracy są niedopasowane umiejętności oraz że inwestycje publiczne w dziedzinie edukacji, szkolenia i podnoszenia umiejętności mające przeciwdziałać bezrobociu osób młodych raczej uzupełniają cele polityki konkurencji, a nie zaprzeczają im;
6. podkreśla, że politykę konkurencji należy realizować zgodnie z art. 9 TFUE, który stanowi, że przy realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane z wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia; uważa, że ta horyzontalna klauzula ma ogromne znaczenie dla interpretacji prawa UE oraz podejmowania decyzji dotyczących sektorów dotkniętych kryzysem i w których gwałtownie spada liczba miejsc pracy; podkreśla, że zerowe bezrobocie należy przyjąć za główny cel polityki zarządzania procesami restrukturyzacji oraz uznać, że polityka musi zapewniać każdemu pracownikowi odpowiednie rozwiązanie, biorąc pod uwagę, że przez dziesięciolecia globalna konkurencja i restrukturyzacja przedsiębiorstw doprowadziły do utraty miejsc pracy w przemyśle wytwórczym w Unii Europejskiej, szczególnie wśród nisko wykwalifikowanych pracowników;
7. przypomina, jak ważne jest ożywienie europejskich sektorów przemysłu poprzez inwestycje w modernizację narzędzi produkcji i politykę konkurencji, która umożliwi powstanie grup przemysłowych działających na skalę światową;
8. z zadowoleniem odnosi się do wsparcia, jakiego udzieliła Komisja w zakresie rozmieszczenia w całej Unii szerokopasmowej infrastruktury, która jest źródłem konkurencyjności gospodarczej i spójności społecznej; zastanawia się, czy usługi cyfrowe w Europie można uznać za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym;
9. zaznacza, że należy kłaść nacisk na uwzględnianie kryteriów społecznych i środowiskowych w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych;
10. wyraża przekonanie, że politykę konwergencji społecznej można realizować w ścisłym powiązaniu z silną polityką gospodarczą i polityką konkurencji;

11. ma wątpliwości co do pojęcia „niewłaściwej pomocy”, jakie wprowadziła Komisja; wzywa do opracowania kryteriów określających skuteczną pomoc oraz wyraźnego określenia reguł obowiązujących w sytuacji, gdy państwa członkowskie, organy lokalne lub regionalne lub sektor prywatny inwestują w rozmaite sektory świadczące usługi gospodarcze lub społeczne lub usługi społeczno-gospodarcze; zauważa, że Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że wydajność gospodarcza nie jest istotna przy ocenie zgodności finansowania ze wspólnym rynkiem;
12. zaleca Komisji, aby poddała ocenie związki między polityką konkurencji a celami polityki ochrony środowiska oraz polityki społecznej i gospodarczej UE, mając na uwadze trudności w zapewnianiu odpowiedniego dostępu do źródeł finansowania dla sektora prywatnego i gospodarki społecznej, osiągnięciu celów strategii „Europa 2020” oraz przestrzeganiu ograniczeń budżetowych i podatkowych wymaganych zgodnie z paktem stabilności i wzrostu;
13. uważa, że gospodarka społeczna i działania przyczyniające się do osiągnięcia konkretnych celów społecznych, gospodarczych i środowiskowych powinny korzystać z elastycznych zasad lub odrębnych przepisów w dziedzinie pomocy państwa, zważywszy na szczególnie charakter ich działalności i ich szczególne cele oraz mając na uwadze, że wspieranie organizacji nienastawionych na zysk i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie powoduje zakłóceń na rynku; podkreśla, że realizacja polityki konkurencji nie powinna usprawiedliwiać działania na szkodę usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym państw członkowskich;
14. uważa, że w ramach sektora mieszkalnictwa socjalnego pomocniczość odgrywa zasadniczą rolę oraz że unijna polityka konkurencji nie powinna uniemożliwiać wprowadzania przepisów krajowych mających na celu wspieranie integracji społecznej;
15. uważa, że rodzaj dialogu, jaki podjął komisarz ds. konkurencji, nie może zastąpić rzeczywistej demokratycznej kontroli sprawowanej przez Parlament; podkreśla, że kontrola parlamentarna jest tym bardziej konieczna, że Komisja, w ramach polityki konkurencji, sprawuje kontrolę nad decyzjami demokratycznie wybieranych władz krajowych i lokalnych; podkreśla również, że należy ulepszyć dialog między Komisją, państwami członkowskimi, organami lokalnymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim;
16. uważa, że zapewnianie przedsiębiorstwom równych warunków działania na rynku wewnętrznym zależy również od zwalczania dumpingu socjalnego, który należałoby uznać za praktykę antykonkurencyjną; uważa, że Komisja powinna zwrócić uwagę na wewnętrzne praktyki dumpingowe stosowane przez przedsiębiorstwa, które w obrocie międzynarodowym lub krajowym sprzedają towary poniżej ceny produkcji, aby doprowadzić konkurentów do upadłości; uważa, że Komisja powinna dążyć do zwiększenia konwergencji państw członkowskich w zakresie wyników gospodarczych i społecznych; podkreśla, że reformy strukturalne muszą obejmować gruntowną przebudowę systemu podatkowego, aby zwalczać nadużycia finansowe, oszustwa podatkowe i raje podatkowe;
17. ponawia wnioski o zastosowanie współdecyzji w dziedzinie zasad konkurencji najpierw za pośrednictwem porozumień międzyinstytucjonalnych, a następnie przy okazji

zbliżającej się zmiany traktatu.

18. ponownie apeluje do Komisji, aby przewidziała w przyszłych sprawozdaniach oddzielny rozdział dotyczący wpływu unijnej polityki konkurencji na zatrudnienie i sprawy społeczne.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.9.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 34 -: 3 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Françoise Castex, Philippe De Backer, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Tatjana Ždanoka